

IESĀKUMĀ

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 19:4, Īj. 38:4-7, 5. Moz. 32:10, 11, Ps. 19, Jāņa 1:1-13, Rom. 5:12, Jes. 66:22.

ATMIŅAS PANTS:

„Viņā radītas visas lietas debesīs un virs zemes, redzamās un neredzamās, gan troņi, gan kundzības, gan valdības, gan varas. Viss ir radīts caur Viņu un uz Viņu.” (Kol. 1:16).

GALVENĀ DOMA:

Doktrīna par radīšanu burtiskās sešās dienās ir pamatā visam, kam mēs ticam.

Ir grūti iedomāties divus vēl atšķirīgākus uzskatus par izcelsmi kā bibeliskais radīšanas modelis un ateistiskais evolūcijas modelis. Pirmais atklāj radīšanu, kas bija plānota, pārdomāta, aprēķināta, kur nekas nebija atstāts nejaušībai. Pilnīgi nekas. Pretēji tam evolūcijas modelī viss ir nejaušība. Otrkārt, bibeliskajā ziņojumā viss bija radīts ar nolūku. Dievam bija galamērķis, ko grieķi sauca par „telos”, – tas ir nolūks, kā dēļ Viņš radīja. Toties evolūcijas priekšnoteikums ir, ka nekāds mērķis vai nolūks neeksistē, līdz ar to arī nav motivācijas kaut ko radīt. Nejaušas mutācijas un dabiskā izlase (nejaušības produkts) darbojas cieši kopā, uzturot to, kas darbojas, un atmetot to, kas nedarbojas. Bibeliskais ziņojums māca, ka cilvēki ir radīti pēc Dieva līdzības. Evolūcija māca, ka tie izveidojušies pēc kāda primāta līdzības, kas dzīvojis pirms „homo sapiens”.

Sonedēļ aplūkosim Bībeles doktrīnu par radīšanu un uzzināsim, kā tā veido pamatu visām tālākajām Bībeles patiesībām. Ja mēs kļūdaini sapratīsim radīšanu, tad noteikti kļūdisimies arī daudzos citos jautājumos. Tieši tāpēc ir svarīgi, kam mēs kā Septītās dienas adventisti ticam.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 14. janvārī!

RADIŠANAS NEDĒĻA

„Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi.” (1. Moz. 1:1) Kā pats pirmais Bībeles pants automātiski padara šo grāmatu un Darvina evolūcijas mācību savstarpēji nesavienojamas?

1. Mozus grāmata iesākas ar Dievu, kas jau darbojas kā Radītājs. Par Dievu nekas netiek paskaidrots, nekādu ievadvārdu. Neviens no Bībeles rakstniekiem neuzskatīja, ka ar Dievu būtu jāiepazīstina. Vistrāpīgākais pierādījums Dieva eksistencei varētu būt dziesminieka uzskats: „Bezprāši saka savā sirdī: Dieva nevaids!” (Ps. 14:1).

Zinātnieki ir ievērojuši brīnišķīgu meistarību ne tikai pašā radīšanā, bet arī veidā, kā tā ir atklāta Bībelē. 1. Moz. 1:2 iepazīstina ar aspektiem, uz kuriem balsoties ir izveidots Dieva meistaradarbs: „Zeme bija neiztaisīta un tukša.” Pirmās trīs dienas Viņš „taisa” to, kas bija „neiztaisīts”. Nākamajās trīs dienās Viņš „piepilda” to, kas bija „tukšs”.

Citiem vārdiem sakot, pirmajā dienā radītā gaisma ir piepildīta jeb pabeigta ceturtajā dienā, kad tika radīti lieli spīdekļi saule un mēness (un arī zvaigznes – 1. Moz. 1:16). Gaiss un ūdens, kas bija uzmanības centrā otrajā dienā, tika piepildīti ar putniem un ūdens dzīvniekiem piektajā dienā (1. Moz. 1:6-8, 20-23). Sauszeme tika atdalīta no ūdens un tad piepildīta ar augu valsti trešajā dienā (1. Moz. 1:9-13), bet sestajā dienā piepildīta ar lauka zvēriem un cilvēkiem. Beigās viss tika atzīts kā „ļoti labs”, un pats Dievs septītajā dienā to krāšņi nosvinēja (1. Moz. 2:1-3).

Nekas šajos pantos nenorāda, ka kaut kas būtu atstāts nejaušībai. Tieši pretēji – šie panti māca, ka viss bija smalki izstrādāts un izplānots.

Izlasi šos pantus! Kas vēl ticēja Bībeles radīšanas stāstam?

Mat. 19:4 _____

2. Moz. 8-11 _____

1. Tim. 2:13 _____

Jes. 40:26 _____

Bībelē viss liecina par to, ka Kungs radīja pasauli, izsaucot to esamībā, tieši tā, kā par to runā 1. Mozus grāmatas 1. un 2. nodaļa. Raksti šajā jautājumā neatstāj mums brīvu vietu fantāzijai. Cilvēks var izvēlēties vai nu radīšanu, vai evolūciju – abu apvienojums nav iespējams. Bībeles panti nedod mums šādu izvēles iespēju.

RADĪTĀJA SIRDS

Radišanas nedēļas drāma ir neparasta. Dienu pēc dienas Radītājs izsauc esamībā dzīvības sistēmas un formas, kas turpina pārsteigt zinātniekus. Pat Dievam bija ārkārtīgs prieks par radišanas laiku.

Kā Dievs Ījabam izsaka savu sajūsmu, kas bija daļa no zemes radišanas? Īj. 38:4-7.

Netieša norāde par prieku Radītāja sirdī pirmajā nedēļā atrodama 1. Mozus grāmatas 1. nodaļas otrajā pantā: „Un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem.” Bībeles pētnieki iegūst arvien vairāk pārliecības, ka pirmās piecas Bībeles grāmatas – izsmalcināto literatūras meistardarbu – ir sarakstījis Mozus. Šajā gadījumā, aprakstot Dieva Garu, kas „lidinās pār ūdeņiem” radišanas nedēļas sākumā, viņš ar nolūku izvēlas vārdu, kas lietots vēl tikai vienu reizi – 5. Mozus grāmatas 32. nodaļā. Šī nodaļa ir daļa no viņa atvadu uzrunas Israēla tautai.

Kā otrajā vietā Mozus lieto vārdu „lidinās”? 5. Moz. 32:10, 11 (skat. arī Mat. 23:37).

Iedomājies, kā putnu mātīte mилоši sagatavo ligzdu saviem mazuliem. Tad iztēlojies, kā viņa lidinās pār saviem putnēniem, atnesdama tiem ēdienu un mācīdama, kā lidot. Mozus, kas 40 gadus rūpējies par aitām, šo dabas fenomenu droši vien vēroja katru pavasari, un tas lika viņam domāt par Dieva maigajām rūpēm. Iedvesmots Viņš šis pašas emocijas ielika Svētā Gara sirdī, kad tika būvēta cilvēces ligzda.

Radišanas stāstā – pretēji dažādiem evolūcijas stāstiem, kas radību attēlo kā vardarbīgu dažādu spēku cīņu, – viss liecina par Dievu, kas mīl savus radījumus, kas rūpējas par tiem un kas ar nolūku un rūpīgi to ir izveidojis. Radišanā nav nekā bezpersoniska, nekā auksta un formāla, nekā bezmērķīga. Radišanas nedēļas sākumā bija mīlestība. Kāds pretstats evolūcijas mācībai, ka mīlestība ir kaut kā radusies pēc biljoniem gadu ilgas, savtīgas vardarbības. Radišanu motivēja mīlestība, un mīlestība būs arī tad, kad šī bojātā radība tiks atjaunota.

Pārdomā dabas brīnumus! Kā tajos atklājas Dieva brīnišķīgā mīlestība? _____

DEBESU PAZIŅOJUMS

Psalmi ir bagātīgs dziesmu krājums, kurās slavēts Radītājs. Dziesminieki regulāri un ar prieku atsaucas uz Dieva „varenajiem darbiem”.

19. psalms. Doma progresē bezbailīgi. Vispirms Dāvids apraksta debesu godību, ietverot kvēlojošo sauli. Viņš salīdzina spožo saules enerģiju ar ligavaiņa došanos uz savām kāzām un arī ar atlētu, kas trenējas (1. – 6. pants). Tad viņš sasaista saules krāšņumu ar Dieva likuma pilnību un ar Viņa priekšrakstu spēku. Līdz ar to likuma saturs ir sasaistīts ar Dieva radošās darbības grandiozumu (7. – 11. pants).

92. psalms. Šī „sabata dziesma” sākas ar pateicīgas sirds slavu. Kurš izsekos frāzēm „Tavu roku darbs” un „Tavi darbi”, kā tās lietotas Psalmos (vai jebkurā citā Bībeles grāmatā par šo tēmu), iepazīs vienu lielu slavas dziesmu par radīto pasauli. Un, jo vairāk cilvēks mācās par Dieva radītajiem darbiem – vienalga, vai tā būtu vismazākā detaļa, ko var saskatīt mikroskopā, vai vistālākā zvaigzne vai planēta, ko var redzēt teleskopā, vai arī kaut kas no dzīvnieku pasaules (vienalga, vai tie peld, lido vai staigā pa zemi) –, jo vairāk saskatāms ir Dieva radošās aktivitātes brīnišķīgais spēks. Zinātnieki turpina arvien vairāk un vairāk uzzināt ne tikai par dažādiem augiem un dzīvniekiem, bet arī par to, kā visas dzīvības sistēmas mijiedarbojas kompleksā dzīvības ciklā. Jo vairāk viņi atklāj, jo brīnišķīgāks tas viss kļūst.

„Žoklis noteikti nav inteliģenta dizaina paraugs. Tā drīzāk ir nepilnīga adaptēšanās, kas ir radusies dabiskās atlases rezultātā, strādājot ar pieejamajiem materiāliem, lai pārveidotu un saīsinātu zīdītāju purnu.” Owen Gingerich, God’s Universe (Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 2006), 98., 99. lpp. Ko svarīgu diemžēl ir palaidis garām šis kristietis, kas neveiksmīgi mēģina savienot evolūciju ar kristīgo pasaules uzskatu? _

Nav šaubu, ka radītā pasaule atklāj Radītāja mīlestību un spēku. Tomēr mūsu pasauli ir izpostījušas grēka brūces; lielā ciņā tā ir piedzīvojusi sagrāvi. Šausmīgās sekas mēs visapkārt redzam slimībās, nāvē, dabas katastrofās un tamlīdzīgās lietās. No tām nav izbēgusi neviena zemes radība un pavisam noteikti arī neviens cilvēks. Un tomēr pat šīs izpostīšanas vidū mēs varam redzēt Radītāja mīlestību un spēku. Ir jāpievēršas nevis sliktajam, bet labajam, kas ir tam pamatā. Mēs, piemēram, varam redzēt ķirsi, ko skārusi miltrasa, kas iznīcinājusi visus augļus. Miltrasa, lai arī cik tā slihta, nevar izdzēst mīlestību un labestību, kas atklājas pašā kokā, – mīlestību un labestību, kas norāda uz Radītāja raksturu.

RADIŠANA UN KRUSTS

Izlasi Jāņa 1:1-13. Kā Jānis sasaista radišanu ar krustu? Kāpēc abas mācības ir nedalāmas? _____

Daudzās vietās Bībele skaidri sasaista Kungu Radītāju ar Kungu Pestītāju. Šī saikne ir vēl viens pierādījums, ka evolūcijas mācību nav iespējams pieskaņot Bībelei, īpaši mācībai par krustu. Kas notiktu tādā gadījumā? Kungs būtu iemiesojies attīstītā pērtiķī, kas radies ļaunā un nāvējoši sāpīgā dabiskās atlasē ciklā, lai iznīcinātu nāvi, „pēdējo ienaidnieku” (1. Kor. 15:26)? Bet kā gan tā var būt „ienaidnieks”, ja saskaņā ar evolūcijas modeli nāve ir viens no Dieva izvēlētajiem līdzekļiem, lai radītu cilvēku? Kungs tad būtu iztērējis daudzus mirušus „homo erectus”, „homo haidelbergiešus” un neandertāliešus, lai beigās iegūtu cilvēku pēc savas līdzības („homo sapiens”). Tad tas nozīmētu, ka Jēzus atnāca, lai izglābtu cilvēku no procesa, ko Viņš pats kā Radītājs izmantoja, lai vispirms to radītu. Ja tas izklausās smieklīgi, tad tā tas arī ir.

Izlasi Rom. 5:12. Kā šis pants palīdz mums saprast, cik svarīgi ir glābšanas plāna pareizai izpratnei burtiski uztvert 1. Mozus grāmatas radišanas stāstu? _____

Kā grēkā krišanu, kas ir tik skaidri atklāta Bībelē, paskaidro tie, kas cenšas savienot evolūciju ar Bībeli? Vai Dievs izmanto vardarbīgu, savtīgu procesu, kur virsroku pār vājāko gūst stiprākais, lai radītu morāli nevainojamu un nesavtīgu būtni, kura tad atkal kļūst vardarbīga, savtīga un uzkundzējas pār vājākajiem (tas ir, cilvēks nonāk stāvoklī, no kura viņš ir jāatpestī), vai arī viņš saskarsies ar noslēdzošo sodu?

Un atkal abu pozīciju absurds pilnīgi to izslēdz. Vienīgais variants, kur ir kāda nozīme krustam un vajadzībai pēc Glābēja, lai atpirktu kritušo cilvēci, ir tad, ja „kritušie” ir no kaut kā atkrituši un šis kritiens ir pagrimums, deģenerācija. Tas nozīmē, ka mēs esam atkāpušies no kaut kā laba un pieņēmuši kaut ko, kas nav labs. Tas parāda, cik svarīga ir burtiska 1. Mozus grāmatas izpratne. Runājot par evolūciju, tam vispār nav nekādas nozīmes. Patiešām, evolūcijas mācībai grēkā krišana un arī krusts ir izsmieklis.

RADIŠANA UN ATJAUNOŠANA

Kādi brīnišķīgi apsolījumi atrodami šajos pantos? Jes. 65:17, Jes. 66:22, 2. Pēt. 3:13, Atkl. 21:4. Kā šīs rakstvietas ir saistītas ar Bībeles radišanas modeli 1. Moz. grāmatas sākumā? _____

Visa kristiešu cerība balstās uz apsolījumiem par jaunām debesīm un jaunu zemi, kur nav grēka radītā posta, ko piedzīvojam tagad. Bez šīs cerības, bez apsolījuma, mums burtiski nav vispār nekādas cerības. Mūžīgās dzīvības apsolījums ir brīnišķīgs, bet mēs vēlamies to piedzīvot pasaulē, kurā nav šausmu, ciešanu un vilšanās, ko piedzīvojam uz šīs zemes. Kas gan varētu būt vēl šausmīgāks par mūžīgu nāvi, kas sagaida neizglābtos, ja ne mūžīga dzīvība pasaulē, kurā ar retiem izņēmumiem valda ciešanas?

Tas viss noved pie dažiem ļoti interesantiem jautājumiem par lietu izcelsmi un par to, kā Kungs strādāja pirmās radišanas procesā, kas tik meistarīgi aprakstīts 1. Moz. 1. un 2. nodaļā. Jautājums ir, vai jaunās debesis un jaunā zeme tiks radītas ar dievišķu rīkojumu, tas ir, kā burtiski lasām 1. Mozus grāmatā: Dievs runā un pārsteidzoši īsā laikā visa dzīvība, kas eksistē virs zemes, tiek pilnībā pārveidota un attīstīta, neatstājot nekādus untumus, vardarbību vai riskus?

Vai arī radišanas process nozīmētu, ka dzīvībai atkal būs jāpārdzīvo dabiskās atlases „prieki” un bailes, kā arī stiprāko izdzīvošana miljardiem gadu garumā, kamēr beidzot parādās jaunā pasaule, „kur taisnība mājā” (2. Pēt. 3:13)?

Galu galā, ja Dievs izvēlējās lietot evolūciju pirmo reizi, lai radītu šo pasauli, kāpēc otrreiz Viņam būtu jādara citādi? Ja šie ir Viņa izraudzītie līdzekļi sākotnējā radišanā, vai tie nav pietiekami labi arī otrajam posmam?

Absurds, ka Dievs varētu izmantot evolūciju, lai no jauna radītu debesis un zemi, ir vēl viens pierādījums, kas norāda, cik absurda ir arī ideja, ka Viņš šādi būtu radījis pasauli iesākumā. Nav šaubu, ka krusts, pestīšana un jaunu debesu un zemes apsolījums ir tēmas, kas nesaraunami saistītas ar burtisku 1. Mozus grāmatas radišanas stāsta izpratni.

Mēģini iztēloties, kāda bija mūsu pasaule tās sākotnējā skaistumā. Iedomājies arī, kāda tā būtu, ja tā tiktu atjaunota! Mūsu prāti un sirdis var tikai virspusēji sākt to aptvert. Kāpēc nekam šajā pasaulē nav nekādas vērtības, ja mēs pazaudējam to, kas mums ir apsolīts? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Visā savā kalpošanas laikā Elena Vaita nelokāmi noliedza evolūcijas teoriju.

Viņa rakstīja: „Tā ir vissliktākā bezdievības forma. Jo daudziem, kas apliecina ticību radīšanas ziņojumam, tā ir slēpta bezdievības forma.” “The Signs of the Times”, 1879. gada 20. marts.

„Vai mēs, uzskatot izcelšanos no baktērijām, mīkstmiešiem un pērtiķiem par priekštiesību, esam gatavi atņemt Svēto Rakstu apgalvojumu, kas ir tik varens savā vienkāršībā: “Un Dievs radīja cilvēku pēc Sava tēla, pēc Dieva tēla Viņš to radīja.” (1. Moz. 1:27)?” E. Vaita „Audzināšana”, 130. lpp.

„Kad Kungs paziņo, ka Viņš ir izveidojis pasauli sešās dienās un septītajā atpūties, Viņš ar to domā 24 stundas, kas iezīmētas ar saules uzlēkšanu un norietēšanu.” „Liecības sludinātājiem un evaņģelistiem”, 136. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Mirušo augšāmcelšana laiku beigās ir vēl viena problēma, kas rodas, ja mēģinām savienot evolūcijas mācību ar Biblii. Vai tad tas nebūs tūlītējs process, „piepeši, acumirkli” (1. Kor. 15:52)? Dažas tautas ir mirušas jau tūkstošiem gadu, nav vairs daudz darba atlicis. Tomēr – ja Dievs var viņus pārradīt nekavējoties, kāpēc Viņš būtu pirmo reizi tērējis laiku evolūcijas procesā?

2. Pretēji tālaika populārajām koncepcijām Čārlzs Darvins strādāja pie savas evolūcijas teorijas no teoloģisku apsvērumu viedokļa. Viņš to izteica šādi: „Man šķiet, ka pasaulē ir pārāk daudz mistērijas. Es nespēju sevi pārliecināt, ka labdarīgs un visvarens Dievs būtu ar nolūku radījis [parazītisko lapseni] ar skaidru nolūku, ka tās sev par barību izmantos dzīvus kāpurus vai ka kaķi spēlēties ar pelēm.” Protams, labdarīgs un visvarens Dievs tā nebija domājis. Kas nepareizs ir Darvina pieņēmumā, un kā tu domā, kā tas ietekmēja viņu izdomāt tik radikāli nepareizu teoriju par cilvēka izcelsmi?

3. Pavadiet kopā kādu laiku dabā un pārdomājiet dažādos radītās pasaules brīnumus! To darot, neaizmirstiet par bojājumiem, ko atnesis grēks, un mēģiniet ieraudzīt, cik daudz jūs spējat atšķirt radīto no tā, ko grēks ir nodarījis radībai. Kāpēc vienmēr ir svarīgi paturēt prātā šo atšķirību?

KOPSAVILKUMS:

Neskatoties uz daudziem mēģinājumiem apvienot Bībeles pasaules redzējumu ar evolūcijas doktrīnu, abas mācības ir pilnīgi pretējas. Kristiešiem ir stingri jānostājas par burtisku radīšanas stāstu, jo tas sev līdzi nes glābšanas plānu.